

3 ГРУДНЯ 1722 РОКУ НАРОДИВСЯ ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА

Знайомий і незнайомий наш Григорій СКОВОРОДА

Наталія БУЦЬКА.
м. Полтава.

Що ми здебільшого знаємо про Григорія Сковороду?

НУ, ПЕРШ за все, — це український народний філософ, що народився на Полтавщині в смт Чорнухи. Все своє життя жив на Україні. Був він мандрівним філософом, а останні роки прожив на Слобожанщині, побіля Харкова, де й похований. Знаємо, що народ глибоко шанує свого філософа. Все це так. Ну, а якщо глибше? Наскільки "читабельний" пан Сковорода? Ну, скажімо, всі знають, завдяки Івану Петровичу Котляревському, його "Всякому городу нрав і права...". А далі?

Більшість з творчістю Г. Сковороди практично не знайома. Чому? Адже і при радянській владі твори його публікували і, як кажуть, "воздавали честь". Але...

По-перше, глибоко популяризувати його, м'яко кажучи, не прагнули. Бо був він яскраво вираженим філософом-іде-

алістом, з найщирішою вірою в Бога. По-друге, відсутня "классовая боротьба" і т. п. По-третє, що здається не таким уже й важливим, — мова складна, архаїчна і взагалі, важка для сприйняття.

Сьогодні часи інші, і віра в Бога вже не кримінал, теоретики "классової боротьби" не в пошані, а щодо останнього... І, так би мовити, для ледачих і дуже зайнятих маємо оновлене видання творів Г. Сковороди з перекладом на сучасну українську мову під загальною рубрикою "Пізнай в собі Людину". Книга вийшла в світ у 1995 році у Львові (видавництво "Світ") і є в нашій Полтавській обласній бібліотеці. Загальне враження: читай і хочеться. Бо геній Григорія Сковороди не залишить байдужим цивілізовану українську людину.

Чомусь досі ми вважали, що українська література починається з І.П. Котляревського, бо навіть Т. Шевченко називав його "батьком". Так, саме там ми та й уся Росія вперше на весь голос, попри заборони, ознайомилися з живою, образною



українською мовою. Але його "Наталка Полтавка" майже на кожному кроці відштовхується від "Сада божественних пісень" Григорія Сковороди. І саме з нього варто і рахувати початок.

Тим більше, що чудовий літературний переклад М. Кашуби та В. Войтовича не залишає ніяких щодо цього сумнівів.